

steren fandt det ikke rigtigt, ser ingen Anledning dertil osv. Det kan man naturligvis sige om enhver Sag, men der er ingen virkelige Grunde til at sætte sig imod dette Ønske fra Studentersamfundets Side, hvorimod der kan anføres mange meget stærke Grunde, som tale derfor. Saa sagde den ærede Minister, at i Fjor havde jeg ikke indstillet og anbefalet denne Sag. Det laa bl. a. deri, at jeg saa, at det var helt haabløst at faa noget ud af Sagen paa Grund af den stærke Modstand, der vistest fra de øvrige Medlemmer af Finansudvalget, der alle i denne Sag stode imod Socialdemokraterne. I Aar er der et Medlem, der er gaaet over til os, nemlig det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), det tyder altsaa paa, at denne Sag begynder at vinde sig flere Venner, end den har haft tidligere. Man kunde ogsaa med en anden Grund godtgøre, at det maaske ikke var saa rigtigt allerede i Fjor at gaa med. Forrige Aar var Sagen endnu temmelig ny, men det har vist sig, at det er en Sag, der virkelig har Levedygtighed, det har vist sig, at Virksomheden er bleven stærk udvidet. Der foreligger Beretning for 3 Arbejdsaar, der viser, at det Arbejde, der udføres, er stærkt stigende og har været betydelig større det sidste Aar end i noget tidligere Aar. Endvidere foreligger det nu, at Sagen bliver støttet af Københavns Kommune, der giver den et Tilskud af 300 Kr. Endvidere foreligger det nu, at en Kreds af private Mænd giver over 1,000 Kr. til Foreningen, saa at vi se, at Sagen har vundet sig Venner udenfor Regering og Rigsdag. Jeg finder derfor, at Staten burde træde støttende til, fordi jeg synes, at det Formaal, som Foreningen har sat sig, er saa smukt og samfundsnyttigt, og Arbejdet gøres saa fuldstændig uegennyttigt, at det bør støttes. Lærerne faa nemlig intet Vederlag for deres Arbejde. Naar vi derimod se paa andre Foreninger, hvor vi give Understøttelse til at holde Foredrag i et eller andet Øjemed, vil man se, at disse Lærere faa i Reglen store Honorarer for at holde disse Foredrag, medens Lærerne her aldeles uegennyttigt gøre dette Arbejde. Jeg forstaar heller ikke, at Ministeren kan stille sig saa afvisende. Det Ministerium, vi have, siger, at det er byvenligt og den mest byvenlige af alle Ministre, vi have, siges jo at være Kultusministeren, og derfor synes jeg, at han i Grunden burde se mere velvilligt paa denne Sag, end han har gjort.

Ordføreren (Jens Bush): Jeg synes nok, at det ærede Medlem tiltager sig lidt mere Myndighed, end han har, og jeg synes ogsaa nok, at han er vel haard ved den ærede Minister. Naar han meddeler os, at han, hvis Ministeren blot vilde tage mod Indstillingen, og der kom Forlangende om en Bevilling til denne Sag, var han aldeles overbevist om, at Tilskuddet vilde blive bevilget, maa jeg dog spørge det ærede Medlem, hvorfra han har det. Vi ere et Flertal i Finansudvalget, som er imod at støtte denne Sag, og dersom vi tænke os, at Kultusministeren vilde gaa den Vej, som det ærede Medlem anbefaler, hvad vil saa Følgen blive? Den vil blive, at Flertallet i Finansudvalget ikke vil gaa med til en saadan Bevilling og vil gaa til Folketinget og sige, at Flertallet ikke vil anbefale en saadan Bevilling. Det er dog en given Sag, og hvorledes kan det ærede Medlem saa staa og love, at en saadan Bevilling nok skal blive given, naar blot Ministeren vil sige ja? Ministeren har sit Omraade, hvor han raader og regerer. Men Rigsdagen har ogsaa sit Omraade, og det er mange Gange, at en Minister har ønsket en Bevilling, som han ikke har faaet; det kunde træffe at ske ogsaa i Fremtiden, og det ærede Medlem ved jo ogsaa, at det sker hver Dag i Finansudvalget. (Alfred Christensen: Saa vil Tinget altsaa fælde Ministeren paa dette Punkt?) . . . Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds afbryder mig her, det skulde han slet ikke gøre, og jeg skal sige hvorfor. Det ser ganske underligt ud, at det ærede Medlems Partifælle i Aar har indtaget et andet Standpunkt end i tidligere Aar . . . (Alfred Christensen: Det har den ærede Ordfører ogsaa gjort.) Nej i denne Sag ikke, det maa det ærede Medlem forlade mig, det har jeg ikke. Jeg indtager det Standpunkt, som Finansudvalget i Enighed indtog i Fjor. Nu komme de Herrer Socialister og beraabe sig paa, at nu have de faaet en Mand mere, men hvorfor? Det ærede Medlem holder saa meget af Aabenhed og Ærlighed og Sandhed, og Sagen rent ud; men hvad er Sandheden her? Det er den, at det ærede Medlem tillige med sin Fører har lavet et nyt Parti, der nu løber med Socialisterne, for at komme deres gamle Partifæller lidt paa Nakken. Det er Ærligheden og Sandheden i det Kapitel, hverken mere eller mindre. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem skulde ikke sidde og afbryde mig. Det bliver ikke til hans Fordel. Jeg vilde